

جبران ناترازی گاز و کاهش هدر رفت انرژی با سوآپ گاز روسیه/ فرصت طلایی برای ایران

برآورد تلفات گاز در صورت انتقال از خط لوله نزدیک به ۵ تا ۱۰ درصد است که در صورت تامین از طریق شمال کشور و با گاز روسیه، این میزان صرفه‌جویی خواهد شد و ایران می‌تواند علاوه بر جبران ناترازی مصرف گاز کشور، آن صادر کند، بنابراین هر نوع همکاری ایران و روسیه در زمینه گاز به نفع ایران خواهد بود.

به گزارش مشعل نیوز؛ ایران و روسیه بزرگ‌ترین دارندگان منابع گازی جهان هستند و در مجموع نزدیک به ۳۶ درصد از ذخایر گازی جهان در اختیار این دو کشور قرار دارد.

با این حال هر دو کشور تحت تحریم‌های نفتی قرار دارند، اما نزدیکی دو کشور به یکدیگر و همچنین امکان ارتباط شبکه گاز هر دو با هم این فرصت را فراهم کرده تا با وجود تحریم‌ها به عنوان بازیگران فعال بازار گاز حاضر شوند.

در حال حاضر، صادرات گاز روسیه به اروپا به دلیل جنگ بین این کشور و اوکراین در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

بنابراین روسیه به دنبال بازارهای جدید گازی می‌گردد و در این میان ایران در اطراف خود مصرف‌کنندگان گاز دارد که مشتاق گاز روسیه هستند.

از همین رو بحث سوآپ گاز روسیه از طریق ایران مطرح شده، اما نکته مهم آن است که از همان ابتدا منتقدان به فکر مقابله با دولت افتاده‌اند.

در ابتدا بحث این بود که ایران گاز دارد و چرا می‌خواهد مشتری‌های بالقوه خود را به روسیه بدهد که کاملاً مشخص شد در فصول غیر سرد سال ایران مشتریان ثابتی دارد که گاز را با قراردادهای بلندمدت خریداری می‌کنند.

در ادامه این انتقادات مطرح شد که چرا ایران ترانزیت گاز روسیه را انجام دهد در حالی که شبکه گاز ترکیه و روسیه در ارتباط هستند، اما ترکیه حاضر نیست هاب محل ترانزیت گاز و همان گازی منطقه شود و از این طریق سیاست‌های ایران را ملامت کردند.

بعد هم که ایران گفت برای همکاری در فروش گاز روسیه وارد خواهد شد که گاز را وارد و بازصادرات کند یا بخشی از آن را برای ناترازی داخل و ایجاد نفع بیشتر در داخل مصرف کند، گفتند ایران بزرگ‌ترین دارنده منابع نفت و گاز جهان، واردکننده گاز شده است.

در پاسخ به این انتقادات و در مواردی بهانه‌گیری‌ها، باید گفت که املا هر نوع همکاری ایران و روسیه و استفاده از زیرساخت‌های ایران، برای کشورمان سودآور خواهد بود.

به طور مثال فقط در صورت سوآپ و ترانزیت گاز روسیه، ایران علاوه بر اخذ حق سوآپ و ترانزیت، خط صلح که سال‌ها افتتاح آن به عقب افتاده نیز افتتاح خواهد شد و ایران علاوه بر گاز روسیه، گاز خود را نیز طبق قرارداد دیگری به پاکستان صادر می‌کند.

بر اساس این گزارش، در این قرارداد گاز روسیه در شمال تحویل گرفته می‌شود و به استان‌های شمالی انتقال می‌یابد و به جای آن گاز در جنوب صادر می‌شود و دیگر هزینه‌های انتقال گاز از جنوب به شمال نیز پرداخت نمی‌شود؛ همچنین برآورد تلفات گاز در صورت انتقال از

خط لوله نزدیک به ۵ تا ۱۰ درصد است که در صورت تامین از طریق شمال کشور و با گاز روسیه، این میزان نیز صرفه جویی خواهد شد.

واردات گاز به منظور استفاده در صنایع با ارزآوری و ارزش افزوده بالا نظیر تولید اوره (با توجه به جنگ روسیه و اوکراین، تولید اوره به شدت ارزش افزوده بالایی دارد) یا برق از طریق نیروگاه‌ها و صادرات آن، برای استفاده داخلی نیز صرفه بسیار مناسبی دارد؛ همچنین بازصادرات این گاز به عراق و ترکیه نیز بسیار استراتژیک خواهد بود.

بنابراین هر نوع همکاری ایران و روسیه در زمینه گاز به نفع ایران خواهد بود و هیچ ضرری در کوتاه مدت و بلندمدت نخواهد داشت.

البته تاکید وزارت نفت بر نفع حداکثری از طریق قرارگیری ایران در تجارت گاز منطقه است که الگوی بسیار مناسبی در جهت تغییر سیاست‌های انرژی کشور در سطح منطقه و جهان خواهد بود که موجب سویچ ایران از نفت به گاز و قرارگیری در تجارت بین‌المللی گاز که تحریم‌پذیری بسیار پایداری دارد، خواهد شد. این بازطراحی معماری انرژی ایران، منجر به تقویت جایگاه ایران در منطقه و جهان نیز خواهد شد.

با توجه به اهمیت موضوع، در زمینه اهمیت همکاری گازی ایران و روسیه و منافع آن برای هر دو طرف به خصوص ایران و همچنین مزایای استفاده و جایگزینی و واردات گاز ارزان در صنایع و نیروگاه‌ها برای جبران بخشی از ناترازی گاز، جریان سازی ما حول این موضوع ادامه خواهد داشت.